

Emma Kliman rođena je u Puli 23. lipnja 2000. godine. Diplomirala je Dramaturgiju, smjer Dramskog pisma i filmskog pisma 2026. godine pod mentorstvom profesora Gorana Ferčeca i Mate Matišića. Prve angažmane imala je kao asistentica i kao dramaturginja u zagrebačkim kazalištima još za vrijeme studija. Osim u kazalištu, radi i kao scenaristica za TV i film. Brzo se profilirala kao jedno od istaknutih novih imena na domaćoj kazališnoj sceni, baveći se društveno angažiranim i lokalno utemeljenim temama. "**Brodovi od papira**", njen je prvi javno izvedeni dramski tekst, premijerno je izveden u Istarskom narodnom kazalištu (INK) u Puli 2024. godine pod redateljskom palicom Gabrijela Lazića. Drama kroz prizmu obiteljskih odnosa tematizira propast pulskog brodogradilišta Uljanik i neizvjesnost radničke klase. Emma Kliman potpisuje scenarij svečanog otvorenja 31. Sa(n)jam knjige u Istri održanog krajem 2025. godine. Sudjelovala je kao dramaturginja volonterka na predstavi "Nestajanje" (The Vanishing) u režiji Dore Ruždjak Podolski u HNK Zagreb. Tijekom studija surađivala je na scenskim čitanjima tekstova afirmiranih autora, poput projekata "Ples na broju 60" Espija Tomićića i "Žena himna" Davora Špišića u Zagrebačkom kazalištu mladih (ZKM), pod mentorstvom profesora i dramatičara Tomislava Zajeca. Njezin rad odlikuje prelijevanje složenih društveno-političkih problema u intimne obiteljske i osobne prostore.

Linda Kliman je mlada i talentirana hrvatska glumica i lutkarica, rođena u Puli na prvi dan proljeća. Članica je Hrvatskog društva dramskih umjetnika (HDDU), a njezino glumačko djelovanje prepoznatljivo je kako u kazalištu, tako i u nezavisnim filmskim projektima. Glumačku karijeru započela je u dnevnom boravku na kućnim filmovima pod mentorstvom svoje obitelji. Nakon završetka trogodišnjeg studija glume i lutkarstva nastavlja se baviti kazalištem, ali i cijelim nizom drugih poslova u inozemstvu i unutar Hrvatske. Trenutno završava MA studija Dizajna i audiovizualnih komunikacija u Puli. Najveći dio svog kazališnog angažmana ostvarila je u suradnji s Istarskim narodnim kazalištem (INK) u Puli. Godine 2024. odigrala je zapaženu ulogu Mame u hvaljenoj predstavi "Brodovi od papira", što je bio poseban projekt jer je tekst za predstavu napisala njezina mlađa sestra, dramaturginja Emma Kliman. Kritika ističe iznimnu snagu glumačke transformacije Linde Kliman, te sposobnost interpretacije psihološki složenih likova. Osim u kazalištu, njezino se ime veže i uz nekoliko vizualnih formata i filmskih naslova koji se mogu pronaći na platformama poput IMDb-a i MUBI-ja. Sudjelovala je u projektima poput kratkog filma "Between Us" (2026.). Pojavila se u projektima "Veli Jože" (2015.) te u popularnoj HRT-ovoj emisiji "Volim Hrvatsku". Svojim radom na pulskoj i široj hrvatskoj kulturnoj sceni etablirala se kao jedna od istaknutijih glumica mlađe generacije.

Goran Farkaš (rođen 1989. u Puli) istaknuti je hrvatski glazbenik, multiinstrumentalist i etnomuzikolog iz Pazina, osnivač i frontmen etno skupine Veja. Smatra se jednim od ključnih istraživača i čuvara istarske tradicijske glazbe koju uspješno spaja sa suvremenim glazbenim žanrovima. Grupi Veja je osnovao 2007. godine u Pazinu. Bend tradicijske motive i napjeve iz Istre interpretira u modernim aranžmanima. Goran u sastavu djeluje kao vokal te svira gitaru, tamburu i tradicionalni istarski meh. Osim po temeljitom proučavanju tradicijskog stvaralaštva, poznat je i po vođenju glazbenih radionica i poučavanju mlađih naraštaja o narodnim instrumentima i pjevanju. Zbog svog je rada primio županijsku stipendiju za

očuvanje nematerijalne kulturne baštine. Osim standardnih instrumenata, Farkaš vlada tradicijskim glazbalima poput meha, gajdi i miha, s kojima redovito nastupa i drži predavanja diljem Hrvatske i u inozemstvu. Sudjeluje u raznim kulturnim i županijskim programima (poput projekta XII x II gdje je bio glazbeni izbornik) te redovito surađuje s domaćim i stranim umjetnicima na etno i world music sceni.

Goran Ferčec (rođen 30. rujna 1978. u Koprivnici) poznati je hrvatski dramatičar, dramaturg, romanopisac i scenarist. Diplomirao je dramaturgiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu (ADU), a prethodno je studirao povijest umjetnosti i poljski jezik na Filozofskom fakultetu. Od 2016. godine djelovao je u statusu slobodnog umjetnika, a sada predaje na Akademiji dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu. Ferčec uspješno spaja prozni rad s pisanjem za izvedbene umjetnosti i kazalište: "Ovdje neće biti čuda" (2011.), njegov je hvaljeni roman u izdanju naklade Fraktura. "Pismo Heineru Mülleru" (2011.) dramski je tekst praizveden u Zagrebačkom kazalištu mladih (ZKM). Objavio je i zbirku ogleđa "Priručnik za jučer" (2015.), te roman "O životu radnice krajem dvadesetog stoljeća" – zapaženu prozu koja tematizira radnička prava i društvene promjene, a koja je poslije adaptirana za scenu i praizvedena u listopadu 2025. godine u režiji Bojana Đorđeva i dramaturgiji samog autora. Izvedbeni tekstovi Gorana Ferčeca. I "*Pismo Heineru M.*" kao i *Radnička trilogija* – "*Radnice u gladovanju*", "*Libreto*" i "*Svaka plava radnička bluza val je koji razbija stijenu kapitalizma*" munkovski su krik protiv sadašnjeg svijeta, odraz autorova angažmana i suosjećanja prema onima drugima, onima zapostavljenima, bilo da je riječ o radnicama ili radnicima, ili bilo kojoj drugoj grupi tranzicijom iscrpljenih kolektiva i pojedinaca. Kao dramaturg i suradnik na izvedbenim projektima, Ferčec je ostvario brojne suradnje u Hrvatskoj i inozemstvu. Ističu se suradnje s redateljima i koreografima kao što su Matija Ferlin ("*Mi smo kraljevi, a ne ljudi*"), Borut Šeparović ("*Generacija 91-95*", "*Mauzer*"), Janusz Kica ("*Bjesovi*") te Mateja Kolečnik ("*Hedda Gabler*" u SNG Maribor). Također je, u suradnji s dramaturginjom Jasnom Žmak, pokrenuo inicijativu Dramaturški kolektiv. Za svoj je rad primio nekoliko uglednih strukovnih priznanja, uključujući Nagradu hrvatskog glumišta te slovensku Borštnikovu nagradu za dramaturgiju i dramaturški koncept.